

Yalnız taş duvar olmaz

# Dut Pekmezi

Tutlular Yardımlaşma Derneği / İsviçre  
Haziran 2001 Sayı 9



## Değerli Okuyucu,

Yine dolu dolu bir **Dut pekmezi**'yle karşı-  
nızdayız. Elinizde tuttuğunuz bu dokuzuncu  
sayımızda da yine yeni isimler ve değişik ko-  
nular bulacaksınız.

**13 Mayıs**'ta yaptığımız **piknik** ile ilgili  
küçük bir değerlendirme ve birkaç fotoğrafa  
yer verdik. Fotoğraflarda yer almayanlar  
üzülmesinler. Gelecek sayılarımızda daha  
çok fotoğrafa yer ayırmayı düşünüyoruz.

**Hamza Demir** yine bir yazı gönderdi **İs-  
veç**'ten Tutluların bir **'ortak'** yanını işliyor ve  
çocukluğa bir yolculuk yapıyor yazısında.

Nihayet **Nusret Demir** de katıldı **Dut  
Pekmezi**'nin yazarları arasına.

**N.Demir**, dergideki mizah eksikliğini  
sadece yazılarıyla değil, çizimleriyle de  
gidermeye çalışırsa daha çok sevineceğiz.

**Mehmet Karakuş**, hem **"ekmek"** üzerine  
aklına gelenleri yazdı hem de **Mustafa As-  
lan** ile bir söyleşi yaptı.

Hem **"ekmek"** konusunu hem de Mustafa  
Aslan'ın gurbet serüvenini beğeniyle okuya-  
cağınızı umuyoruz.

Çoktan beri oluşturamadığımız **"Şiir  
Sayfası"**nı **Hüseyin Aslantaş**'ın ve **Ali  
Turan**'ın gönderdiği şiirler sayesinde  
yeniden oluşturduk.

Şiirlerinizi bekliyoruz.

**Kamil Karakuş**'un derlediği **Tutça**  
sözcüklere bu sayımızda, **Ali Turan**'ın da  
derlediği sözcükler yayımlanıyor.

Böylece bir sayfa isimlerden, bir sayfa da  
fillerden oluşan iki **"Tutçası - Türkçesi"**  
sayfası oluştu.

Bundan sonraki sayılarımız için de kat-  
kılarını bekliyoruz.

**Mehmet Yılmaz** derlediği uçaklı veLazlı  
fikrallerle yine **"Güldüşün"** sayfasını oluş-  
turttu. Umarız güler ve düşünürsünüz.

Bir sayfamızda da Tutluların günlük ya-  
şamlarında sıkça kullandıkları **atasözlerine**  
yer verdik. Elbette Tutluların kullandığı  
atasözleri bunlarla sınırlı değil.

Bundan sonraki sayılarımızda da bu söz-  
lere yer vererek kalıcılıklarını sağlamak  
istiyoruz.

Bu konuda da bizlere yazarsanız ziyade-  
siyle seviniriz.

**Niyazi Turan**'ın yaptığı bulmacayı **inter-  
netten** aldık. Bulmacayı çözerken hem  
hoşça vakit geçireceksiniz hem de Tut ile il-  
gili kimi anımsama ve bilgiler edineceksiniz.  
**Niyazi Turan**'dan yeni ve daha da **tutluca**  
bulmacalar bekliyoruz.

[www.tut.4mg.com](http://www.tut.4mg.com)

Zaman hızla geçiyor ve dünya hızla de-  
ğişiyor. Daha düne kadar telefonu olmayan  
yerler internete kavuştu.

Artık hemen hemen herkesin evinde bir **bil-  
gisayar** ve tabii ki **internet bağlantısı** var,  
yoksa bile çoğa kalmaz olur.

**Dut pekmezi**'ni ve Tut ile bilgi ve geliş-  
meleri **Nusret Demir**'in kurduğu internet  
sayfalarında yukardaki adreste bulabilirsiniz.

İnternet sayfalarında kimi bilgi ve geliş-  
meleri bulabileceğiniz gibi sizler de bilgi ve  
önerilerinizi internete aktarabilir, onları  
başkalarıyla paylaşabilirsiniz.

Dut pekmezi'nin bundan sonraki sayısı  
Eylül sonlarına doğru yayımlanacak.

Yazılarınızı bekler dut pekmezi gibi şirin  
yaz ve tatil günleri geçirmenizi dileriz.

**Dut Pekmezi**

## Zürich'te Piknik

**Tutlular Yardımlaşma Derneği** kurulduğundan beri her yıl ilkbaharda yapılan **Tutlular Pikniği**, bu yıl da **13 Mayıs'ta Zürich'te** yapıldı.

Hemşerilerimizin büyük ilgi gösterdiği piknikte, havanın da güzel ve güneşli olmasıyla gerçekten güzel ve hoş bir gün yaşandı.

Hazırlanan bütün etler, salatalar ve ekmekler yenildi. Bütün içecekler içildi.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da beyler, kağıt oynayarak vakit geçirmeyi yeğlediler. Hanımlar ise daha çok birbirleriyle sohbet ettiler.

Piknik gününün "**Anneler Günü**" ne denk gelmesi dolayısıyla derneğimiz, pikniğe katılan bütün annelere birer **gül** vererek "**Anneler Günü**"nü kutladı.

Çocuklar her zamanki gibi yine cocuktular: Oynadılar, koşturdular. Çocuklara her piknikte olduğu gibi bu yıl da, **dondurmaları** hediye edildi.

Piknik olur da **çiğköfte** yoğurulmaz mı? Elbette yoğurulur! Pikniğin sonlarına doğru - **çiğköfte kalabalığı** sevmez - gerçekten iyi bir **çiğköfte** yapıldı. Henüz evlerine gitmem iş olanlar **çiğköfteden** de tattılar.

Pikniğe katılan bütün hemşerilerimize, bütün dost ve arkadaşlarımıza, pikniğin hazırlanmasında baştan sona emeği geçen, yorulan bütün arkadaşlarımıza **teşekkür ediyor, gelecek baharlarda buluşmak üzere diyoruz.**

**TYD Yönetim Kurulu**



Mehmet Katakay

## Merhaba Ortak!

Memed kapıyı vurmadan sınıfa girince Hatice öğretmenimiz kızarak "sizin evin kapısı yok mu?" diye sormuş, Memed de "hayır yoktur öğretmenim" demişti sakince. İlkokuldaydık, artık yaza yaklaşıyordu ve kasabalının çoğu bostan evlerine (yazlık bahçe evlerine) taşınmışlardı. Memedlerinki gibi, bostan evlerinin birçoğunun kapısı yoktu, varsa da kilidi yoktu. Hemen hemen hiç hırsızlık olmazdı ki! Herkes fakirdi. Zengin - egemen yoktu! Pek ender döğüş - kavga olurdu ve doğrusunu söylemek gerekirse Tut'a şiddet dışarıdan -politika yoluyla- geldi. Seçim zamanları kamplaşmalar olur, ortam gerilirdi. Üstelik bu barışçı ortam, "yığıtlık - şiddet" kültürünün çok egemen olduğu bir bölgede ve zamanda sürdürülüyordu.

Tutlular birbirlerine en çok "ortak" diye hitap ederler. Bu yüzden çevre köy ve kasabaları da Tutlulara "ortak" derler. Egemenin olmayışı (yoksullukta da olsa eşitlik) ve kapıların açık oluşu ( güven ve paylaşmacılık) ile "ortak" hitabının yaygın olarak kullanılması ve barış içinde yaşamının birbirleri ile bağlantılarının olduğunu düşünüyorum. Zor koşullar ( bu arada yoksulluk) insanı haydut da yapar, derviş de! Tutlular haydutluğu seçmemişler anlaşılır.

Yunan asıllı İsveçli yazar Kalifatides bir yazısında "eskiden yoksulluk paylaşıldı, şimdi yoksullar birbirini boğazlıyor" diyor. Çocukluğunda Yunanistan'da yaşadığı yoksullukla Amerika'nın Harlem yoksulluğunu karşılaştırıyor. Yokluğu paylaşmak sadece Tutluya mahsus birşey değil, ama Tutlu da bunu adamakıllı yaşamış.

99'da kültür festivali projesini Nusret bana anlattığında, zaman zaman kafamı yorduğum, anlamaya çalıştığım köklerle ilgili daha fazla düşünmeye başladım. (Festivalin fikri bile bireyler üzerinde etkisini göstermeye başlamıştı!) Fikir, başta Nusret'in ve Kadir'in, sonra da "herkesin" sayesinde olağanüstü bir güzellikte gerçekleşti 99 yazında. Etkileri çok yönlü ve sürekli olacağı benziyor.

T. Taliboğlu açılış konuşmasında coşkulu kalabalığa, Yaşar Kemal'in bir romanına gönderme yaparak "o güzel insanlar o güzel atlara binip gitmemişler, gitmişlerse de geri gelmişler!" demişti. Eskiden egemeni olmayan Tutlular, her tarafı kasıp kavuran, insanları eğip büken, her yere ve sürekli nüfuz eden paranın egemenliğine karşı güzelliklerini koruyabilecek mi? Tutlunun hala sürdürdüğü paylaşmacı - barışçı gelenek ve okutarak - okuyarak yarattığı aydınlık bilinç, paranın çirkinleştirme saldırılarına karşı güzellik bariyerleridir.

Festivali ve diğer sivil girişimleri (Dut Pekmezi dergisi, öğrenci bursu, Besni Ekspres'in Tut eki, Tutlu dernekler vb.) yaşatmak ve geliştirmek demek, güzel yaşamı geliştirmek ve korumak demektir, bu girişimlere destek veren herkes bu misyona da katılıyor demektir. Bu zamanda güzel bir ayrıcalık doğrusu!!! Hoşkalk ortak!

**Göteborg, 21.06.2001 / Hamza Demir (hamzademir@hotmail.com)**

## Tutlunun Ekmegi...

Şu "ekmek" sözcüğü...

Ne denli derin anlamı olan ve büyüğü bir sözcük: **Ekmek!**..

Ne güzel bir sözcük!..

Hiç düşündünüz mü, kendinizi hiç yokladınız mı; aklınıza neler geliyor bu sözcüğü duyunca? Aceba başka dillerde de bu sözcük bu kadar güzel ve anlamlı mı? Aceba başka milletler de, "ekmek" dedikleri veya bu sözü duydukları zaman, vücutlarını bir terleme alıp, yüreklerini, beyinlerini tarifsiz duygular dolduruyor, onların da gözleri ağlamaklı olup, dudakları titriyor mu?

Yoksa bir abartma mı bu kadarı?

\* \* \*

Eskiden, nerede bir küçük ekmek parçası bulursa hemen alır, bir yüksek yere, bir taşın üstüne konurdu. Ekmek kutsaldı; ayaklar altında ezilmesine gönül razı olmazdı. Ekmek kıt ve zor kazanılıyordu. Ekmek aslanın ağzındaydı. Şimdi nerede ki?..

"Ekmek" üzerine yemin ediliyordu: **Ekmegin iki gözümü kör etsin ki!**..

Aceba başka dillerde de ekmek üzerine yemin ediliyor mu?

"Ekmek" deyince aklımıza sadece, fırından, bakkaldan, süper marketten alınan veya evlerde yapılan ve etrafa mis gibi kokusu yayılan; çorbayla, peynirle, soğanla yenilen sıcak ekmek gelmesin.

"Ekmek" aynı zamanda, bir yaşam ve o yaşamın kalitesini belirleyen, o yaşama yön veren en önemli maddi ve moral nesnelere birisi değil mi?

"Ekmeginle oynama!", "Ekmek kapısı!", "Gavurun ekmeğini yiyen gavurun kılıcını çalar!", "Helal ekmek!" gibi deyim ve atasözleri sizlerde neleri çağırıyor?..

Ya bütün bu dünyada olup bitenler, tarifsiz acı ve yıkımlara mal olan savaşlar?..

Göçler... Ayrılıklar... Özlemler?! Neyin nesi bunlar?..

"Deveyi purdan uçuran bir tutam ot"muş!..

Peki bizleri yerimizden yurdumuzdan uçuran ne ola?

Yoksa "ekmek" mi?..

\* \* \*

Peki "ekmek" ile Tutlunun daha yakın, özel bir ilişkisi mi var?

Evet var!

Bir kere "ekmek" Tutlu için her şeydir. "Ekmek" olmazsa bişey olmaz, karın doymaz.

Tutlu ekmeği zor kazanır. "Ekmek" hep uzaklardadır Tutlu için..

Çukurova'nın sıcak ve sıtmalı pamuk tarlaları, Mersin'in portakal bahçeleri, Avrupa'nın fabrikaları. Tutlunun ekmek kapısı uzaklaştı da uzaklaştı!..

İkincisi, Tutlu "yemek" yerine "ekmek" der.

Sofrada neyin olduğuna bakılmaz; herşeyin adı "ekmek"tir..

Pilavın, cacığın, yahninin, eşgilaşın, ..... adı "ekmek"tir..

Tutluların kapısının önünden geçenler, Tutluların sofrasına rastgelenler, Tutlular ile şu veya bu şekilde tanışık ve dost olanlar; "Gel ekmeğimizi yiyelim" diye davet edilir sofraya.

"Gel ekmeğimizi yiyelim" diye cömertçe açılır temiz yürek ve temiz sofa Tut'ta..

**Tutlunun ekmeği yenir..**

**Mehmet Karakuş**

## Nahip Mistik

### Eskiden culfalık vardı..

**1934 doğumluyum.** Altı kardeşin (ikisi kız, dördü oğlan) en küçüğüyüm. Aklım başıma geldiğinde, babam ve benden büyük kardeşlerim dokumacılıkla, çiftçilikle, araziyle uğraşiyorlardı. Babamın zamanında köyde dokumacılık yaygındı. Çoğu aile geçimini bu işten sağlıyordu. O zamanlar, 'dokumacılık' yerine 'culfalık' derlerdi. Hepimiz culfalıkla uğraştık ama, meslek olarak sadece abim **Mahi (Muhiddin Aslan)** devam ettirdi.

Durumumuz fena sayılmazdı. Sağa sola muhtaç değildik.

Sonra makinalar gelişince culfalık iyice azaldı ve şimdi de yok oldu sayılır.

**Babam Nahip Ahmet'i** herkes sever sayardı. Zararsız bir adamdı babam. İş düşenin işini götürdü. Çocukla çocuk, büyükle büyüktü. Yolda bir çocuk görse bile, onunla konuşmadan geçmezdi.

### Üçüncü sınıftan mezun oldum..

Okul yaşına gelince iki sene okula gittim. Şimdiki **Merkez İlköğretim Okulu** o zaman, şimdiki Sağlık Ocağı lojmanlarının yerindeydi.

İkinci sınıftan üçe geçtiğim sene ailecek Bayıl'a göçtük. Çünkü Mehmet abim **Akcağaç Öğretmen Okulu'na** gitmiş eğitmen olmuş, tayini de Bayıl'a çıkmıştı. Ben de Bayıl'da devam ettim okula. Üçüncü sınıftan da mezun oldum. Çünkü o zamanlar köylük yerde üçüncü sınıftan yukarısı yoktu.

Sonra tekrar köye göçtük. Askerliğim gelinceye kadar da tarlada, bağda - bahçede çalıştım. Sonra askere gittim.

**Askerliğimi 2,5 sene jandarma olarak** Rize'de yaptım. 1957'de terhis oldum.

O zaman Mahmut abim İzmir'deydi. Ben de onun yanına çalışmaya gittim. İki sene bir lokantada çalıştım. Ama bu arada babamgil sürekli haber salarak benim köye gelmemi istiyorlardı. Ayrılığa dayanamıyorlardı belliki.

Bu haberler üzerine İzmir'den ayrıldım ve köye geldim.

### Şimdi bana da Nahip Mistik..

1964'te evlendim. Artık sorumluluğum biraz daha artmıştı. **Çukurova'ya** gidip pamuk toplamaya başladık. Evlendikten bir sene sonra **Emine oldu; hem de pamuk tarlasında.** Bu pamuğa gitme işi tam yedi sene sürdü.

Evlendikten sonra da babamın evinden ayrılmadım. Anamla - babamla beraber oturduk. Babam 68'de vefat etti. Vefat ederken de yanındaydım.

Belki de sürekli babamla bir olduğum için bana da babamın lakabı geçti. Babama Nahip Ahmet derlerdi, şimdi bana da Nahip Mistik diyorlar.

Babam vefat ettikten sonra tarla - takım birkaç sene bende kaldı. Sonra babamın mallarını paylaştık ama, bahçeden ve evden kardeşlerime düşen hisseleri de ben aldım.

### Bu arada sene de 71 oldu..

Rahmetli **Gadir Mahmut** ile **Yukarı Çarşı'da Memiş'in** kahvesini aldık. Halk da bizi iyi karşıladı. Bizi sevdi. Hem fevkalade geçimimizi sağladık hem de biraz para yaptık.

İşte o aralar yurtdışına gitmeler de başladı. Bende de yurt dışına gitme isteği kabarıyordu. Birgün düşüncemi ortağuma da açtım. O'da: "**Dayoğlu ben de geliyim. Ortaklığı bozmuyak!**" dedi.

72'de kararı verdik. Kahvenin günü biter bimez teslim ettik. 72'nin Nisanın'da **İstanbul'a** geldik. **Beşer bin liralık döviz aldık. Tam 1100 Frank verdiler.** Birer de uçak bileti aldık ve uçağa binip **Zürich Havaalanı'na** geldik.

### Havaalanından geriye..

Havaalına geldik ama bizim herşeyimizi aldılar, bir adım dışarı bırakmadılar; geri gideceksiniz diyorlar.

Tabii bizde ağız var dil yok. Güç bela bir tercüman getirdiler. Tercüman da, bizi geri göndereceklerini, Türkiye Başbakanı'nın böyle bir emri olduğunu felan söyledi.

Biz de, Züriç te bulunan **Halil Sonkur** ve **Ahmet Acar** ile görüşmek istediğimizi söyledik. Bunun üzerine onlara telefon etmemize izin verdiler.

Hemen onlara - **şimdi ikisi de rahmetli oldu** - telefon edip, durumumuzu anlattık. **"Yirmi dakika sonra ordayız. Canınızı sıkamayın!"** dediler ve telefonu kapattık.

Haggaten de gelmişler, bizimle görüşmek istemişler ama, bir türlü izin alamamışlar.

Ancak bir hoporlörden: **"Geldik ama görüştürmediler. Canınız sağ olsun. Hoşça kalın!.."** şeklinde seslerini duyduk.

Bizi de saat 17'de kalkan uçakla geri İstanbul'a gönderdiler. Yani saat 12'de Züriç Hava alanı'na indik. Saat 17'de de İstanbul'a geldik.

**İstanbul'da bizi bir merak ve umutluluk sardı. Ne yapacaktık!..**

Gadir Mahmud'a, "gel İzmir'e, bizim Mahmud'un yanına gidelim; önce şu paraları güzelce bir yiyelim, sonrasını düşünürüz" dedim. Abim Mahmud o sıralar İzmir'deydi. Bir süre orada kalabilir, belki biraz çalışabiliriz, diye düşünüyordum.

Ama rahmetlik Gadir Mahmud kabul etmedi: **"Dayoğlu ben borçluyum. Ben en iyisi köye gidiyim"** dedi ve vedalaştık. **O, Adıyman otobüsüne bindi, ben de İzmir..**

İzmir'de ancak bir ay kalabildim ve ben de tekrar köye gittim. Köye gittim ama, **İsviçre** hiç hatırımdan çıkmıyor. Zaten iş yok güç yok; geziyorum.

Rahmetlik Boz Ahmet: "Gel şu kahveye ortak ol. Hem işsiz güçsüz dolaşmazsın hem de çocukların başında bulunursun" diyerek, beni kahvelerine ortak etti.

#### **Ve yine kahveciliğe başladım.**

Hiç çalışmayan kahve yine iyi çalışmaya başladı. Sevenlerimiz, köylülerimiz sağ olsun; sayelerinde işlerimiz düzeldi. Bir sene devamlı çalıştık.

İçimdeki yurtdışı isteği beni bırakmıyordu. Bu sefer de **74'te ne olursa olsun** diyerek **Cinoğ Hüseyin**'le yola çıktık. Ama bu sefer uçakla değil, trenle geleceğiz.

Yine hazırlıkları yaptık. Paşaportlarımızı cebimize koyduk. İstanbul'a geldik. İstanbul'dan trene bindik, **Avusturya'nın Bregenz** şehrine geldik.

#### **Bregenz İsviçre'nin doğu sınırı**

Bizi tren den indirdiler sınırda:

- O ne?..

- Geçemezsiniz!..

Orada bir pansiyona gittik. Pansiyona vardık ki, belki 30 kişi daha var İsviçre'ye gitmek isteyen. İsviçre'ye kaçak adam geçiren şebeke de orada. **Kişi başına 600 Frank istiyorlar.**

Ben de verdim 600 Frangı ama, iş para vermekle bitmiyor. Trenin geçtiği tünelden yürüyerek İsviçre'ye geçmek gerekiyor.

Her iki tarafta da nöbetçi kulübeleri var.

**Nöbetçilere görünürsen yandın!..**

Nöbetçilerin görmemesi için, trenin geldiği saatte, trenin duldasında tünele girmek gerekiyor. Başka çare yok!..

Bize denilen saatte ve yerde **treinin duldasında tünele daldık.**

Bir süre yürüdüktan sonra İsviçre tarafında bizi bekleyen bir minibüse dolduk ve Züriç'e geldik.

**Züriç'te bir lokantaya geldik ki, bizim köylülerin çoğu orada. Nisan 1973**



#### **Köy gözümde tütüyor..**

Bir-iki ay köylülerin yanında idare ettim. Arada sırada lokanta ve bahçivanda çalıştım. Böylece sonbahar da geldi. Soğuklar düştü. Herhangi olumlu bir gelişme olmadı. Çalışmayınca para da yetmiyor. Neredeyse geri dönmeyi bile düşünüyorum. Köyü, köyün dağlarını, çoluğu-çocuğu özleyorum.

**Her şey gözümde tütüyor..**

Birgün birkaç köylüyle beraber bir lokantaya girdik. Lokantada otururken birisi bize neci olduğumuzu sordu. Biz de, Türk olduğumuzu söyledik. Pek anladığımız da yok ama. Oysa, çalışıp çalışmayacağımızı soruyormuş. Eğer çalışmak istiyorsak, bir tercümanla yarın aynı saate oraya gelmeliyiz.

#### **Ertesi gün aynı saatte..**

Yanımıza da Uşaklı Zeki diye, Almanca bilen birisini aldık tercüman olarak. **Uşaklı Zeki iyi** Almanca biliyordu. Adamla konuştuk. Çalışmak istediğimi söyledim.

Adam da babasına telefon etti: Adamın babasının **St. Gallen** yakınında **Gossau** denen bir yerde çiftliği varmış. Çalışırsam 1200 koyuna bakacakmışım. Ama babası kaçak çalıştırmazmış. Önce oturma ve çalışma izini almalıymış.

**Hepisine "pekey" dedim.** Bunun üzerine çiftlik sahibi izin için polise müracaat etti. Ben de bu arada Türkiye'ye gittim, çocuğu - çocuğu, eşi -dostu gördüm. Özlem giderdim.

#### **İzin kağıtlarım ta köye geldi**

Kağıtlarla kalktım geldim ve işe başladım. 1200 koyuna bakıyorum. 1000 Frank para alıyorum ayda.

#### **İtin ölümü yüzünden..**

Sekiz ay olmuştu işe başlayalı. Bir sabah erkenden kuzuların olduğu yere girmem icap etti. Kuzuların yanına varmak için de köpeğin kaldığı bölmeden geçmek gerekiyordu. Bu esnada ben, kapıyı açık bırakmışım ve köpek çıkmış gitmiş. Bir de baktım ki, şef, şefin hanımı felan köpeğin adını çağırarak bağırıyorlar. Meğer köpek, yerinden çıkmış, yakından geçen bir araba yoluna girmiş ve bir arabanın çarpması sonucu da ölmüş.

Bunun üzerine şef bağırıp çağırdı. Beni suçladı; işten çıkardı; beni mahkemeye vereceğini; Türkiye'ye geri göndereceğini felan söyledi.

Tabii işten ayrıldım ama, o zamana kadar da az çok çevreyi tanıdım. Boş zamanlarımda orada bir lokantaya giderdim. İşten ayrılınca yine oraya vardım. Lokantanın iyi de bir bayan şefi vardı. Ona durumumu anlattım.

Kadın hemen bir iki yere sordu. Gossau'ya yakın bir köyde, bir at çiftliğinde iş varmış. **"Çalışır mısın?" dedi. "Çalışırım" dedim.**

Çiftliğe gittim. Şef işi gösterdi. Aylık 1050 Frank. Bir de oda verdiler ama, kirası benden kesilecek.

Neyse işe başladık. 10 -12 gün geçti. Bir gün şef bir tomar kağıtla geldi. **"Polis molis"** diyor ama ben anlamıyorum. Hemen Halil'e telefon ettim. Meğer ölen köpeğin yüzünden mahkemeye gitmemiz gerekiyormuş.

Mahkemeye felan da gittik. Sonra 350 Frank para cezası geldi. Onu da şef ödedi.

At çiftliğinde tam üç sene çalıştım. Artık epeyce zaman geçti; iş değiştirmeye bakıyorum. Bir ara duydum ki, baktığım atlardan birisinin sahibinin süt fabrikası varmış. Bu adam zaman zaman hanımıyla gelirler, ata bakarlar, biraz da ata biner giderlerdi.

Bir gün fırsatını bulup, o adamın hanımına iş değiştirmek istediğimi söyledim.

Tabi işe alsınlar diye daha yakınlık gösteriyorum, atlarına daha iyi bakıyorum felan...

Aradan çok geçmedi kocası geldi. Elime, fabrikanın adresinin, büroda konuşacağım adamın adının yazılı olduğu kağıdı verdi. Gidip konuşup anlaşmamı söyledi. Yani kadın beyine söylemiş de, işe alınıyorum da...

Bir hafta sonra at çiftliğinden çıktım süt fabrikasında, hem de Gossau'nun içinde, bahnhofun (istasyonun) yanında işe başladım. 1800 Frank aylık, bir de oda verdiler.

İki sene de orada çalıştım. Artık beş senelik felan oldum.

Köylülerin hemen hemen hepsi Züriç ve çevresinde olduklarından her hafta sonu Züriç'e geliyordum. Züriç - St. Gallen arası da yakın değil. **Arkadaşlar da sürekli, Züriç'e gelmemi istiyorlardı.** Bunun üzerine Züriç'te iş aramaya başladık ve çok geçmeden 2300 Frank aylıkla bir iplik fabrikasında işe başladım.

Fabrikada üç ayım dolar dolmaz hastalandım. **Böbreklerimde taş varmış.**



### **Hasta olunca fabrikadan çıkış verdiler.**

Bu arada 1980'de hanım geldi. Bir süre sonra 1981'de de çocuklar geldi.

Ben ve hanım 1981'de Schlieren'de bir boya fabrikasına girdik ve üç-dört sene çalıştık.

### **İsviçre'de de kahvecilik..**

1985'te Mehmet Maraşoğlu'yla beraber Zürih'teki Cafe Negro'yu kiraladık. İki sene de o iş devam etti. Kahveden ayrıldım.

87'nin sonlarına doğru Akü-Motor fabrikasına girdim. 94'te orası da kapanınca yine işsiz kaldım.

Arada sırada çalıştım ama kıymetsiz. Çalışmadığım zamanlar da işsizlik parası aldım.

### **Şimdi emekliyim..**

Mart 1999'da da yaş haddinden emekli oldum. Sağlığımdan şikayetçi değilim. Biraz kilo aldım. Kilo yüzünden zaman zaman bacaklarımda ağrı oluyor ama öyle ciddi bir şey değil.

### **Zaman geçirmek kolay değil..**

Çalışmak gibisi var mı?.. Çalışınca hem zaman iyi geçiyor, hem de düzenli bir yaşantı oluyor. Şimdi hemen hemen öğlene kadar evde oluyorum. Sonra dışarı çıkıyorum. Türk kahve-

lerine de, İsviçre lokantalarına da giderim. Öyle gariplik çekmem. İnsanlarla konuşurum.

Ayrıca zaman zaman düğünlerde, çeşitli vesilelerle yapılan toplantılarda veya kahvelerde hemşerilerimizle de beraber oluyoruz.

### **İlişkilerimiz herkesle gayet iyi.**

Ben zaten herkese olur olmaz bir şey söylemem. Sözümü dinliyeceğini tahmin ettiğim kimseye bir şey söyleyemem, yoksa bir şey söyleyemem.

**Toplum olmak, beraber olmak ellbette çok güzel, ilişkileri koparmamak lazım..**

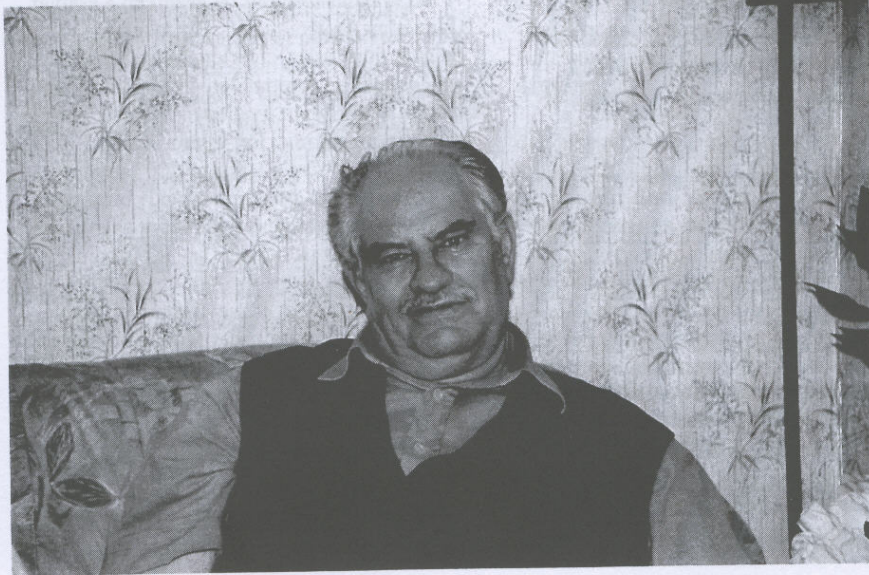
### **Bazen memlekette, bazen burda..**

Çoluk çocuk burda... Burda büyüdüler sayılır. Ekmeklerini burda kazanıyorlar. Çocuklar da burda olduğu sürece biz de burdayız. Çocukları bir gün göremesek duramıyoruz; ya onlar bizde, ya biz onlardayız.

**Hepsinden allah razı olsun.** Bizi üzmediler. Tabii biz de kendiler için elimizden geleni yaptık. Hepsinden çok razıyım. Bir hataları, bir saygısızlıkları olmadı.

Geldiğim zaman yalnızdım. Şimdi kaç ev olduk! Türkiye'de olsam ne yapacaktım?! Şimdi burada herkesin aşısı var, işi var. Kimse kimseye muhtaç değil. **O yüzden de bu memlekette çok memnunuz.**

### **Mehmet Karakuş**



## Güldüşün

### Uçağın Vitesi

İki Tutlu daha ilk defa uçak yolculuğu yapacaklarmış. Bu yüzden oldukça da heyecanlılarmış. Günü saati gelmiş; bütün öteki yolcular gibi Tutlular da uçağa binmişler. Yolcular tamamlanmış. Uçak dolmuş. Gerekli hazırlıklardan sonra da uçak havalanmış.

Bir süre sonra gacıır gucur sesler gelmeye başlamış. Biraz yaşlıca olan Tutlu, ötekine; - "Ula yavrum Muhammed bu sesler ne sesi?" diye heyecanını ve korkusunu dile getirmiş. Muhammet ise; - "Olsa olsa uçak vites değiştiriyordur, Ali Emmi!" diye karşılık vermiş.

### Uçaktaki Türk

Uçak Viyana'dan kalkmış. Uçağın havalanmasından az sonra kaptan bir duyuru yapmış; - "Sayın yolcularımız kusura bakmayın! Yanlışlıkla bir yolcu fazla almışız. Uçuşa devam edemeyeceğiz. En yakın havaalanına inmemiz lazım. Yoksa uçağın alt kısmı kopacak!.."

Kaptan daha sözünü tam bitiremeden uçağın taban kısmı olduğu gibi kopmuş.

Uçağın taban kısmı kopar kopmaz bütün yolcular hemen cantalarının bulunduğu dolaplara tutunarak açıkta kalmışlar.

Yolcular elleriyle yukarda asılı oldukları halde yine de konuşup tartışmaya, bir çare aramaya başlamışlar. Bu esnada yolcular arasında bulunan Türk;

- "Siz, hepiniz Avusturyalısnız. İçinizde sadece ben Türküm. Ben atlayım da bari siz kurtulun!" demiş.

Bu arada sevinen ve Türk'ü kutlamak için alkış çalmaya kalkışan Avusturyalılar tutundukları yerlerden patır patır dökülürken, Türk uçakta kalmış.

### Ekilen Tuz

İki Laz kardeş ne yapacaklarını düşünüyorlarmış. Yine bir gün beraber otururlarken büyüğünün aklına köylerinde tuz olmadığı gelmiş ve kardeşine;

- "Şu bizim tarlaya tuz eksek nasıl olur İdris?" diye sormuş. İdris'de kendisi de bir an düşün-

müşler... sonra İdris;

- "Valla eyi deyorsun." diye cevaplamış.

Ertesi gün sabah olmuş ve iki kardeş şehire gidip bir kamyon tuz almışlar. Köylünün haberi olmasın diye, tuzu gece getirip tarlaya ekmişler, bide güzelce sulamışlar.

Eve dönerken kendi kendilerine, "Eğer iyi olursa köşeyi döndük!" diyorlarmış.

Aradan biraz zaman geçmiş. "Hele gidip bir bakalım; bizim tuzlar ne oldu!" demişler.

Tarlaya gitmişler bakmışlar ki tuzlar bitmemiş. "Hele birkaç gün daha bekleyelim" demişler. Birkaç gün sonra yine tarlaya gitmişler. Yine tuz yok. İyice meraklanmışlar!

Bir akşam kahvede otururlarken bir arkadaşlarına konuyu açmışlar, meraklarını sormuşlar. Yan masalarda oturan bir yanık konuyu duymuş ve hemen söze girerek;

- "Biten tuzları sinek yiyordur! Siz en iyisi alın tüfeklerinizi gidin tarlada nöbet tutun!" demiş.

Laz kardeşlerin aklına yatmış bu nöbet işi. Bir gün nöbet tutarlarken İdris'in alınına bir sinek konmuş. Hemen büyük kardeş tüfeğini doğrultmuş ve basmış tetiğe; İdris yere yığılmış, sinek uçmuş gitmiş.

Sinegin de İdris gibi öldüğünü düşünen büyük kardeş, kendi kendine söyleniyormuş;

- "Bir sizden bir bizden!"

### Sakatat

İki arkadaş İstanbul'da gezerken Kasaplar Çarşısı'na da uğramışlar. Bir sakatatacının önünde durmuşlar, ciğerleri, böbrekleri, beyinleri, dalakları seyretmişler, fiyatlarına bakmışlar. Bu arada beyin fiyatlarının değişik olduğu dikkatlerini çekmiş. Beyinlerin kimisi 150, kimisi 170, kimisi 50, kimisi 500 liraymış.

İki arkadaşın dükkanın önünde biraz uzunca kalmaları sakatatacının dikkatini çekmiş ve;

- "Buyurun hemşerim. Bir şey mi istediniz?" demiş.

- "Hayır hemşerim. Bir şey istemiyoruz ama, beyin fiyatlarının bu kadar farklı olmasını anlamadık. Aceba şu 500 liralık beyinin ötekilerden ne farkı var?" diye karşılık vermiş iki arkadaş. Sakatataçı da;

- "Hemşerim bu Laz beyni. Ancak yüz Laz'dan bir beyin çıkıyor!" demiş.

### Mehmet Yılmaz

## Tut'ta 'Ufo' Görüldü!

Sonunda Tut'a da ufolar geldi. Böylece bir eksigimizi daha tamamlamış olduk.

11.06.2001 tarihli Star gazetesi Tut'ta ufo görüldüğünü duyurdu. 12.06.2001'de Kanal D haber bülteninde bu haber doğrulandı.

Yine bir çok TV kanalı bu konuda açık oturumlar düzenledi. Adıyaman Valiliği' de olayı resmi bir raporla Ankara'ya bildirmiş..

Orda olup da kardeş ilçe Andremedo heyetiyle iki çift laf edememenin eksikliğini mi-zah yaparak gidermeye çalışalım:

### Tut'a uzaylılar geldi!..

Andremedo galaksisinden bir heyet (ufolar) Tut'ta incelemeler yaptı!..

Çınarın dibinde toplanan Tutlulara, "Uzaylı lar niye gelmiş olabilir?" sorusunu yönelttik ve ilginç yanıtlar aldık:

- Tut bekmezinin yapılış formülünü arıyorlar-mış diyorlar.
- Güya Salahlının birisi galaksilere, "Gelin fan-ti oyniyak, soğna da çıhırırık.." diye haber sal-mışlar da, onun için gelmişler diyorlar.
- Eşgili lüğüğün gohusu galaksilere gader çık-miş da, bi canları çekmiis, bi canları çekmiis.. "Hele gedek de bi dadına bahak!" demişler.
- Davıdın oğlu Nusuret, Besni festivalinde şar-kıcı Uzey'in sahne alacağını duyurunca, Tutlu-nun birisi, "Ula sizinki de bi şey mi? Biz essah-lı uzaylıları çağırak da bahın!" demiş. Bunun üzerine uzaylılar, " Sahne alacağımız Lise bahçesine bi bahak hele, gulisi mulisi tamam mı?" deyin gelmişler.
- Andremedo galaksisinin ağası köylülerine, "Canım cıvık çüküfte istiyo. Gedin nereden bulursanız bulun!.." demiş de, onlar da, "Olsa olsa Tut'da vardır!" deyip gelmişler.
- Galaksinin bi köyünde, "Tut gurusuynan ce-viz döğmesi cinsel güce bire bir!" deyin bi de-di-godu yayılmış. Aha ağam.. bunu duyan gopmuş Tut'a gelmiş.
- Yok yok! Bi kere eyle değl.. Çarpma bastık Mars çıbanına eyi geliyomuş da.. onun uçun.
- Sen yağniş duymuşsun dezoğlu.. Galakside

herkes dabaz olmuş da, en govetli ocak Tut'da deyi sumak suyu tükürtmüye gelmişler.

- Baba Halit, "Canım sıhılıyo yav! Gelinde Çanakçı'da bi aralı içek!" deyi çağirtmiş.
- "Seçimde aday çıharacaklarımış, hele bi yokluyak" demişler.
- Yoğula eyle değl! Sen yağniş duymuşsun. Adaylardan birisi, "İkametinizi buruya aldırın. Gazanırsam sizi belediye ye alırım!" deyi söz vermiş. Ben elin yalancısıyım valla.
- Güya galaksinin ireyisi ufoğlara, " Ne işe ya-rarsınız?! Bi, "yan bağlama yan bağlama, gız saçını yanbağlama" türküsünü bile bilmiyonuz. Cehennem olun! Belliyene gader gözüme gö-rünmeyin.." demiş de ondan gelmişler diyorlar.
- Bide damlarda buldukları bekmez leğenlerini gafalarına dikmişler de hepsi öt-rük olmuşlar diyorlar. Hihhihi..

### Tutlu hanımlar ne dediler:

Aşağı Oba'dan Ulupunar'a giden bi gafla Tutlu hanım, Ulupunar'dan Aşağı Oba'ya gi-den bi gafla hanım Dereğözü'nde garşılaşdılar:

- Kele siz de duydunuz mu?
- Ufoğları mı kele? Amooğ, Ödümüz gopdu!
- Ne işleri varmış kele?
- Ne biliyim anam. Herkes bişey diyo!
- Şeyin gızını isdemiye gelmişler.
- Vermişler mi ya?
- Köyünüz yiğün uzağımış deyi vermemişler.
- Ufoğlar da," Bizde ışık hızıyanan gediliyo. Ne zaman isterseniz, gızınıız lap deyi gelir!" demişler.
- Allah canınızı almiya beleyki! Sanki ufoğlar-dan eyisini mi bulacaklarımış?!
- Biz de "ufoğlar beklilik dakmiya gelmişler" deyi duyduyduk. Demek ki yağnişümüş.
- Gızın babasına da epeyi arsa vermişler ..
- İmma giz beğenmemiş: "Gulağı olmayan adama varmam" diyomuş.
- Kele gulağı yok muymuş?
- He he. Gulağı yoğumuş. İki yanında iki lamba, eyle dolanyomuş.
- Aha bizikini Urfa'ya verdik; itlerden irezil! Geçimi eyi olsun da, ufoğlu olsun!
- Oğlanın işi neymiş ya gız?
- Ne biliyim anam! Dolmuş soferi miymiş ne?!

Nusret Demir

## Tutçası... Türkçesi...

Ağdırmak	: Terazinin bir kefesinin veya hayvanın sırtındaki yükün bir tarafının daha ağır olup çekmesi
Dırbalanmak	: Zor veya sıkıntılı bir durumdan çıkmaya, kurtulmaya çalışmak
Dandıllamak	: Herhangi birisini el üstünde tutmak; kalbini kırılmaya, üzmemeye çalışmak
Dürgelemek	: Taze pestil (bastık) parçalarını mendil biçiminde katlamak, dürge yapmak
Fingitmek	: Bişeyi amaçsız, rastgele uzaklara atmak
Gopmak	: Koşmak
Ginikmak	: Zorda kalmak. Ne yapacağımızı bilmemek. Sıkışmak
Giniktürmek	: Kişiyi zorda bırakmak. Ne yapacağını bilemez hale sokmak. Sıkıştırmak
Hellemek	: Salıncakta sallamak
Hellenmek	: Salıncakta sallanmak
Irgalanmak	: Nazlı nazlı, hüzünlü hüzünlü, yavaş yavaş sallanmak
Gaypitmek	: Bişeyi yerinden oynatmak, koparmak, çıkartmak
Mızganmak	: Uyuklamak, kısa uykuya dalmak
Ölütmek	: Herhangi bir karışımdaki maddelerin oranını istenilen düzeye, kıvama getirmek
Parpılamak	: Hafif kavurmak
Somurtmak	: Anlamsız ve suratsız sessizlik
Tummak	: Suyu dalmak
Tiritlenmek	: Bir şeyi elde etmek niyetiyle, başkalarına sezdirmemeye çalışarak onun etrafında dolaşmak
Tıpıklamak -	
Tıpışlamak	: Hafif hafif elle veya yumuşak bir nesneyle vurmak
Uğunmak	: Acı veya sevinç halinde ağlarken veya gülerken neredeyse nefes alamayacak hale gelmek

## Tutçası... Türkçesi...

Ahıt	: Salça (domates ahıdı, nar ahıdı gibi..)
Aktaracak	: Sacda pişen ekmeği çevirmeye yarayan, ağaçtan yapılmış yassı, bir çeşit oklava
Azzağa	: Bezden veya kumaştan azık kabı
Bastık	: Pestil
Cırcır	: Cırcır böceği
Çömçe	: Çoğunlukla tahtadan kepçe
Döşlük	: Bebek önlüğü
Gapben	: Belediyeye ait kantarın ve başka tartı aletlerinin olduğu, üreticinin mallarının çoğunlukla tüccara satıldığı yer
Ellik	: Eldiven
Eşgilaş	: Domates, biber ve patlıcanla yapılan bir yemek
Gülük	: Küçük ve ortası delik bazlama
İmize	: Büyük erkek kardeş
Pipirim	: Semizotu
Puharik	: Ocak ile baca arası
Pisik	: Kedi
Pisikomacı	: Kuru yufka ekmeğin kırıntıları, domates ve peynirle yapılan bir çeşit basit yoksul yemeği
Süyük	: Genellikle toprak damların kenarı, duvardan dışarda kalan kısım
Şişirtme	: Balon
Halik	: Tarladaki, veya duvar yapımında da kullanılan küçük taş
Hengil	: Kulplu su kabı; sitil
Hengişgavak	: Tahterevalli
Kürtün	: Semer
Küncü	: Susam
Manca	: Domates salatası
Taplama	: Bazlama
Teşt	: Büyük leğen
Tosbağa	: Kaplumbağa
Yunnuk	: Banyo, hamamlık

**Kamil Karkuş**

## İki Şiir

### Kızıma

Bir çiçekten almış o güzel adını  
Mevlam kara yazmış alın yazını  
Ansızın gidişin  
Mateme boğdu mutsuz babanı

Hasretler ayrılıklar hep benimle yaşar  
Mutluluklar bulut olmuş göklere uçar  
Hasretin sele döndü içimde çoşar  
Telefonlar çalmıyor unuttun mu  
mutsuz babanı?

Burda bahar geldi. Sen yoksun  
Güllerin rengi soluk  
Bahçede çiçeklerin boynu bükük  
Odanda oyuncaklar kırık dökük  
Dön gel artık seni çok özledik

İsviçre'ni yemyeşil dağları  
Kokmuyor gül dolu bahçeleri  
bağları  
Çok özledim koştüğün dikenli  
tozlu yolları  
Öldüğümü duyarsan buralarda  
Başına bağlama siyah yazmayı

Hüseyin Aslantaş

### Tut

Kuzeyinde yüce dağlar  
Aşiretler hayvan yayar  
Engininde yeşil bağlar  
Yayla yerdire Tut İlçesi

Seher yeli eser; serin dağları  
Elma, erik, kayısı, ceviz bağları  
Mor menekşe Çanakçı'nın yolları  
Şirin yerdire Tut İlçesi

Karaoluk, Yarpızlı, Darıpınarı  
Geniştir otağı, soğuk suları  
Hastanesi yoktur, bozuk yolları  
Şirin yerdire Tut İlçesi

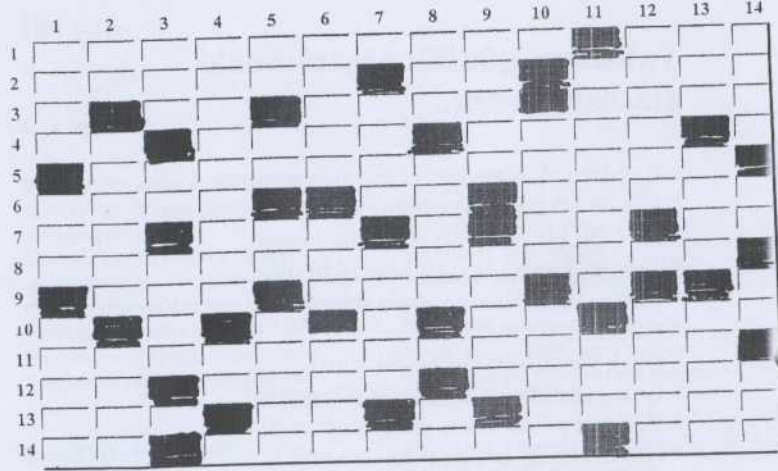
Çanakçı ve Cünüt'te üzüm bağları  
Petrol dolu Hacı Mammet Dağları  
İnsana hürmetli hoş insanları  
Şirin yerdire Tut İlçesi

Serindir suları, yeşildir Tut'um  
Buradır benim mekanım yurdum  
Burda doğdum, burda büyüdüm  
Şirin yerdire Tut İlçesi

Ali Turan

## Tutlunun günlük yaşamındaki atasözlerinden...

- \* Kadınlar yalan söyler, zibil yalan söylemez!..
- \* Kimse ayranım ekşi yoğurdum kokmuş demez!..
- \* An beni bir göz ile o da çürük çıksın!..
- \* Çalışan katırın boğazı boncuklu olur!..
- \* Horozu çok olanın sabahı erken olur!..
- \* Utananın oğlu kızı olmaz!..
- \* Uzak yerin somunu büyük olur!..
- \* Çok gezen tavuk ayağında b-k getirir!..
- \* Yerinen yetim kalır, yürüyen menzil alır!..
- \* Gönül ota da konar, b-ka da konar!..
- \* Otu çek köküne bak!..
- \* Zengin arabasını dağdan aşırır,  
fakir düz ovada yolunu şaşırır!..
- \* Çok yaydıkca çok yağ çıkmaz!..
- \* Öküzüm büyük olsun; çifte gitmesin!..
- \* Atını sağlam kazığa bağla da; kötü gelirse şansına!..
- \* Yükü göz olan çağşar!..
- \* Eşek büyümekle tavla başı olmaz!..
- \* İtin kursağı ekmek götürmez!..
- \* Deliye bir muska yeter!..
- \* Kıldı keramet olsa; keçiyi göğe çekerlerdi!..
- \* Eskide keramet olsa; bit pazarına nur yağardı!..
- \* Kefenin cebi yok!..
- \* Yel kayadan ne götürür?!.
- \* .....
- \* .....



#### SOLDAN SAĞA

1- Tut'ta yaşamış bir büyüğümüz. Türkiye hükümetlerinin en başarılı olduğu hizmet. 2- Üvey ana. Pişmiş yemek. Tutça'daki 'bibi'nin karşılığı. 3- Bir harfin okunuşu. Ayakkabıcılıkta astarlı yada astarsız yüz parçaları. Ters çinseller için söylenen. kısa terim. 4- Ters İtalya TV'si. Domuk renkli. Ters bir element. 5- Tut'a özgü, beyaz kişilik çerez. 6- Ters cereyan. Bir harfin okunuşu. İcten giyilenin sakoca iç giysisi. 7- Bir renk. Yabancı bir otomobil firması. Kore'de bir sanayi kuruluşu. Tut'ta kadınların kullandığı yobazlıkta hiç bir ilgisi olmayan bir başörtüsü. Almadan emir. 8- Tut'ta bir mevki. 9- Ters Maraş'ın ünsüz (sessiz) harfleri. Duyuru. 10- Cervele türü. Antalya'nın bir ilçesi. 11- Ali Turan'ın konusunu belirlediği ve Tut'ta çekilmesinin uygun olacağını düşündüğü filmin adı. 12- Aktiyunun simgesi. Negatif simgesi. Toprak altında büyüyen bir besin. 13- TV izlerken kanal değiştirme. Bir renk. Oksijenin ısınmasıyla gerçekleşen reaksiyon. 14- Utanma duygusu. Ali Turan'ın korku konulu diğer filmi. Ters sıvı

#### YUKARIDAN AŞAĞIYA

1- Protez diş, elektrik süpürgesi, uçak sevmeyen; gülmeyi ve gezmeyi seven yaşlı abla. Master eki. Kafkasya halklarından. 2- Genişlik. Bir işletmeyi, yapıyı, sergiyi hizmete sunmak için yapılan küçük tören. Tut'ta kiralamaya verilen ad. 3- Bağımsızlık simgesi. tersi marangozlukta eklenti kusurlarını gizlemek için açılan küçük kanal. 4- Bir bağlaç. Bir yerin deniz seviyesinden yüksekliği. İki ince ünlü harf. 5- Bir sıfat eki. Milli polisün kısaltılması. Vilayet. Hidrokarbon türü, parafin. 6- Bölümler, parçalar. Ters dolaylı anlatım. İstanbul Su Kanalizasyon İşletmesinin kısaltılması. 7- Hamle. Tut'ta 'öyle mi' anlamında söz. 8- Erkek için 'sayın' anlamında. Bir bayan ismi. Bağlaç. 9- Gelişme kaydetme. Besnili dostlarımızın gönüllerini fethetmiş bir ilimiz. 10- En büyük sinema ödülü (Türkçe söylenişi) Kandırmayı hobi haline getirmiş kimse. 11- Eskilerden Çukurova'ya işçi götüren Tutlu bir ağabeyimiz. Gen molekülü. 12- Tutça'da hiddetli kapris. Ters bacağın diz kapağından topuğa kadar olan bölümü. 13- Tut'ta yaşamıyla iz bırakmış büyüklerimizden. Ters başı korumak için giyilen başlık. Bulmaya çalışma. 14- Eskilerden Tutlu bir büyüğümüz. Bir organımız. Çift, benzer, Tekstilde germe ve kurutma makinesi.

**Tutlular Yardımlaşma Derneği**  
Postfach 854 / Lochergut / 8001 Zürich  
www.tut.4mg.com